

Sygn. akt VII W 229/16

Dnia 17 listopada 2016r

Sąd Rejonowy w Kaliszu VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Marta Przybylska

Protokolant: sekr. sądowy Ilona Pilarczyk

w obecności oskarżyciela z Urzędu Celnego w K. M. G.

po rozpoznaniu w dniu 03.11.2016r, 17.11.2016r

sprawy **M. Z.**,

syna P. i K. z domu Ś.,

ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

nie ujawnił właściwemu organowi tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania podatkiem akcyzowym, tj. nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego marki V. (...) o nr nadwozia: (...), rok produkcji 2013, poprzez niezłożenie deklaracji uproszczonej (...) do dnia 01.01.2015r, co stanowi naruszenie art. 100 ust. 1 pkt 2 oraz art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014r, poz. 752), skutkiem czego naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 953,00 zł

tj. o czyn z art. 54 § 3 i § 1 ustawy z dnia 10 września 1999r Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013r., poz. 186 z późn.zm.)

1. na podstawie art. 17§1 pkt 6 kpk umarza wobec oskarżonego M. Z. postępowanie o czyn z art. 54 § 3 i § 1 k.k.s.
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

SSR Marta Przybylska

VII W 229/16

UZASADNIENIE

Oskarżony M. Z. ma lat 32. Ma wykształcenie wyższe z zawodu jest politologiem. Pracuje na terenie Niemiec osiągając miesięczny dochód w kwocie 800 euro. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony był wcześniej skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25.09.2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 789/14 za czyny z art. 222 § 1 k.k. i 226 § 1 k.k..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 23, 31 ; karta karna k. 75 zbioru A)

W dniu 17 listopada 2014. M. Z. nabył w Niemczech samochód osobowy marki V. (...) numer nadwozia (...) rok produkcji 2013 r. Samochód został sprowadzony na terytorium Polski w dniu 17 grudnia 2014 r. M. Z. przed sprowadzeniem pojazdu na terytorium Polski wystawił na portalu allegro ofertę sprzedaży przedmiotowego samochodu. W dniu 18 grudnia 2014 r. oskarżony sprzedał przedmiotowy samochód A. K..

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 23, 31, zeznania świadka k. 23v, 24 akt głównych

kopie rachunku k. 6 – 7, 27, 28 kopia umowy k. 8, dokumenty niemieckiego urzędu celnego k. 9- 10, 29 – 30 zbioru A)

W dniu sprzedaży M. Z. udzielił kupującemu pełnomocnictwa do złożenia deklaracji (...) – U oraz odbioru z Urzędu Celnego dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy. Oskarżony dokument pełnomocnictwa załączył do dokumentów niezbędnych do rejestracji samochodu. W dniu 19.12.2014 r. oskarżony na prośbę nabywcy przesłał mu pocztą elektroniczną skan pełnomocnictwa.

A. K. w dniu 2 stycznia 2015 r. złożył w swoim imieniu w Urzędzie Celnym w R. deklarację (...) – U dotyczącą przedmiotowego samochodu i uiścił należną akcyzę.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 23, 31, zeznania świadka k. 23v, 24, wydruk maila i pełnomocnictwa k. 27 – 28 akt głównych

kopia deklaracji k. 4 – 5,25 - 26 oświadczenie k. 14, opinia techniczna k. 33 – 38 zbioru A)

Urząd Celny w K. sporządził postanowienie o przedstawianiu zarzutów wobec oskarżonego M. Z. w dniu 12 listopada 2015 r. Postanowienie to ogłoszono oskarżonemu i przesłuchano go w charakterze podejrzanego w dniu 13.01.2016 r.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 23, 31, postanowienie k. 57

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu podnosząc, iż udzielił nabywcy pojazdu A. K. pełnomocnictwa do złożenia deklaracji i odbioru dokumentu potwierdzającego uiszczenie akcyzy. Wskazał, iż udzielił pełnomocnictwa gdyż nabywcy bardzo zależało na zawarciu umowy.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne albowiem znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka oraz rzeczowym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. K., który potwierdził fakt zawarcia umowy kupna przedmiotowego pojazdu. Wskazał, iż z uwagi na upływ czasu nie pamięta jakie otrzymał od sprzedającego dokumenty. Podał jednak, iż część otrzymał w momencie kupna, a część uzyskał od oskarżonego pocztą elektroniczną. Świadek potwierdził fakt uiszczenia akcyzy.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie sądu wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje :

M. Z. został oskarżony o czyn z art. 54 § 1 i 3 k.k.s polegający na tym, że nie ujawnił właściwemu organowi tj. Naczelnikowi Urzędu Celnego w K. przedmiotu opodatkowania podatkiem akcyzowym, tj. nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego marki V. (...) o nr nadwozia: (...), rok produkcji 2013, poprzez niezłożenie deklaracji uproszczonej (...) do dnia 01.01.2015r, co stanowi naruszenie art. 100 ust. 1 pkt 2 oraz art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014r, poz. 752), skutkiem czego naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 953,00 zł.

Zgodnie z art. 51 § 1 kks karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Przepisy art. 44 § 2-4 i 6-7 stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 51 § 2 kks jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego wykroczenia skarbowego ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Wydłużenie przedawnienia karalności wykroczenia skarbowego następuje w sytuacji, gdy w okresie roku od jego popełnienia wszczęto przeciwko sprawcy postępowanie (in personam). Mówiąc inaczej, jeśli w ciągu roku od popełnienia wykroczenia skarbowego nie zostanie wszczęte postępowanie przeciwko jego sprawcy, przedawni się ono w tym terminie. Nastąpi to także wtedy, gdy postępowanie zostanie co prawda wszczęte, ale in rem, a nie in personam.(por. Komentarz do art. 51 k.k.w. Wojciech Kotowski) Przekształcenie

dochodzenia z pierwszej fazy w drugą, a tym samym przedłużenie okresu karalności o dalsze 2 lata (art. 51 § 2 k.k.s.), następuje wraz z "wydaniem" postanowienia o przedstawieniu zarzutów - art. 71 § 1 k.p.k. Znaczenie terminu "wydanie" i odkodowanie wynikających z niego norm prawnych może nastąpić jedynie przez przyzmat treści art. 313 § 1 k.p.k. który przewiduje, że jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają podejrzenie, iż czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go, chyba że ogłoszenie postanowienia lub przesłuchanie podejrzanego nie jest możliwe z powodu jego ukrywania się lub nieobecności w kraju. Pomiędzy terminami "wydanie" a "sporządzenie" postanowienia zachodzi istotna różnica, jako że dla "wydania" niezbędne jest dopełnienie kolejnych czynności procesowych określonych w art. 313 § 1 k.p.k., niezbędnych dla skuteczności tej procesowej czynności. Aby zatem postanowienie o przedstawieniu zarzutów zostało uznane za wydane, czyli prawnie skuteczne, niezbędne jest kumulatywne spełnienie trzech warunków: sporządzenie postanowienia, jego niezwłoczne ogłoszenie i przesłuchanie podejrzanego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5.03.2014 r. w sprawie IV KK 341/13 opubl. Prok. i Pr 2014/6/14)

Art. 44 § 3 zdanie 2 k.k.s. stanowi że jeżeli sprawca przestępstwa skarbowego dopuścił się uszczuplenia lub narażenia na uszczuplenie należności celnej, bieg jego przedawnienia rozpoczyna się z dniem, w którym powstał dług celny; jeżeli nie jest możliwe określenie dnia powstania długu celnego, bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego rozpoczyna się z dniem najwcześniejszym, w którym istnienie długu celnego zostało ustalone.

Zgodnie z art. 101 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym stanowi, iż obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju - jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło przed przemieszczeniem samochodu na terytorium kraju.

Przemieszczenie przedmiotowego samochodu na terytorium Polski nastąpiło w dniu 17 grudnia 2014 r. W tej dacie powstał, w myśl wyżej wymienionych przepisów dług celny. Karalność zarzucanego oskarżonemu wykroczenia ustała zatem 17 grudnia 2015 r.

W aktach sprawy nie ma żadnego dowodu na to, aby ze strony organów ścigania były podejmowane jakiekolwiek próby wezwania M. Z. na dzień przed 17 grudnia 2015 r. r., czy też ustalania, gdzie w tym czasie przebywał. Na pytanie sądu oskarżyciel nie wniósł żadnych wniosków dowodowych w tym zakresie. Wezwanie M. Z. dopiero na termin 13 stycznia 2016 r. i jego stawiennictwo na wyznaczony termin dowodzą natomiast, że M. Z. przebywał pod adresem znanym organom ścigania, nie ukrywał się i nie podejmował żadnych prób destabilizacji toku postępowania.

W konsekwencji trzeba stwierdzić, że z przyczyn zawinionych ze strony organu dochodzenia nie doszło do wszczęcia postępowania przeciwko osobie M. Z. w rocznym okresie przedawnienia karalności zarzucanego mu czynu i przedawnienie to nastąpiło z upływem dnia 17 grudnia 2015 r. To zaś powoduje konieczność umorzenia postępowania zgodnie z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 51 § 2 k.k.s i art. 44 § 3 k.k.s

Zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

SSR Marta Przybylska